

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa „W.” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
we W.

przeciwko S. S.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia strony powodowej na orzeczenie dotyczące kosztów, zawarte w wyroku
Sądu Okręgowego

z dnia 13 lipca 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i zasądza od pozwanego na
rzecz powódki kwotę 225 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w punkcie 2 wyroku z dnia 13 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy odstąpił od obciążania pozwanego kosztami postępowania, wskazując, że sytuacja zdrowotna i materialna pozwanego pozwalają na zastosowania art. 102 k.p.c.

Zażaleniem z dnia 3 sierpnia 2011 r. powód zaskarżył postanowienie Sądu drugiej instancji o kosztach wnosząc o jego uchylenie i podniósł zarzut naruszenia art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. Stosownie do treści art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przywołany przepis przewiduje wyjątek od – odnoszącej się do obowiązku rozliczania kosztów postępowania – zasady odpowiedzialności za wynik procesu i pozwala na odstąpienie od niej „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Fakt ich nastąpienia (bądź braku) podlega w pierwszym rzędzie ocenie sądu orzekającego. Nie ulega przy tym wątpliwości, że ocena zasadności zastosowania tego przepisu wymaga rozważenia wszelkich okoliczności odnoszących się zarówno do stanu majątkowego, jak i osobistego strony. W rozpoznawanej sprawie ustalono, że pozwany otrzymuje miesięcznie świadczenie z tytułu ubezpieczenia społecznego w kwocie 2 813,24 złotych; w toku postępowania nie korzystał ze zwolnienia od kosztów sądowych, ani też nie podnosił, że znajduje się w złej sytuacji materialnej. Z tego też względu nie znajduje uzasadnienia ocena dokonana przez Sąd drugiej instancji, że pozwany znajduje się w takiej sytuacji, która pozwala na zastosowanie art. 102 k.p.c.

W tym stanie rzeczy zażalenie pozwanego okazało się uzasadnione i na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 398¹⁶ k.p.c. Sąd Najwyższy zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 225 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Wysokość tej kwoty odpowiada stawce minimalnej

podstawowej dla wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawie, przy uwzględnieniu wysokości stawki dla postępowania w sądzie drugiej instancji (§ 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).